

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Krúdy Gyula*

Cím: *Régi világ*

Forrás: *Magyarország*

Bp.
(Hely)

1920 *12*
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *308*

Hely

Idő *" 1920*

Személy

Helyszám

Régi világ

Hová lettek azok a „jelenvoltak“, akiknek neve csaknem mindennap megjelent a pesti újságokban? Akik mindig barátságos arcot mutattak, mint a fotografus csöve előtt, midőn a hírlapíró jegyezgetni kezdett a temetési menetben, a gyűlési sokadalomban, a jótékonytéli bálon, a király fogadtatásánál, a bölcsőde jubileumán, a gyári tüznél, a józsefvárosi kaszinó közgyűlésén, a zsidó nőegylet tisztelgésén, a polgármester előtt megjelent küldöttségben, kiváló polgárok ezüst- vagy aranylakodalmán, a Lánchíd megnyitásánál, az idegenek tiszteletére rendezett banketten, az esküvőn és a részvétet vagy gratulációt kifejezők csoportjában . . . háová lettek ők, ezek a kedves pesti figurák, akiknek neve nélkül nem volt teljes a reggeli lap, akiknek névsorát már fejből tudta minden régi újságolvasó, amikor a hírlapi cikknek a címéből értesült, hogy a spódiumgyárban tetőtűz volt, vagy bankett volt a primadonna tiszteletére? Hová lettek ők, akik a mindenkori politikai gyűléseken beszédeket tartottak, akik komoly vagy tréfás formában mondtak pohárköszöntőt a lakomán, akik elmentek Kőbányára vagy Óbudára, ha ott valamely gyülekezés volt, akik a nevezetes halottak koporsóit kísérték, akik felülfizetéssel megváltották jegyüket a gyermekkert majálisára, akiknek nevét nem lehetett kihagyni a meghívandók sorából, ha

az öreg Gundel jubilált, Thék Endre megcsinálta az ezredik zongorát, de akkor sem, ha Bancáry Hedvig a tévedt nők érdekében agitált, ha Solymáron esküvő volt, ha az idegen hírlapírók részére uzsonna volt a pezsgőgyárban, ha Glück Frigyes megnyitotta a pincér-iskolát, ha Gelléri Mór kiállítást rendezett, ha új templom alapkövét rakták le vagy bokréta-ünnepélyt tartott a biztosító-társaság? Hová lettek ezek a fáradhatatlan emberek, akik minden nevezetességüket a fürge könyvomatú laptudósítónak köszönheték, akik a nap minden órájában ráérték ünnepélyekre járni, nyugalmazott előljárót üdvözölni, soha se mulott el az étvágyuk a bankettekől, névszerint ismerték a szivartosztogató pincért, a szakácsot, a diszhuszárt a koporsó mellett, a ferencvárosi templom sekrestyését és Kardhordó Árpádot?

Ki látogatja most a jubileumot tartó kereskedő-házakat, a születésnapot ülő kerületi pártvezéreket, a nőnevelés vezetőit, az új vilamosvonalak megnyitását, a bábaképző ünnepélyét, az Otthon bálját, az új dunai gőzhajó vizrebocsátását és a plébánus beiktatását? Hová lettek ezek a fáradhatatlan férfiak, akiknek névsorát mindnyájan ismertük, akiknek megjelenése nélkül üres volt az ünnepély és rendjel osztogatáskor a hivatalos lap? Hová lettek ezek a pirosarcu, egészséges figurák, akik úgy tudták tennivalóikat a közéleti ösz-

szejöveleteken, valamint a családi ünnepeken, mint az artisták a magosban?

Minden bizonnyal nem sokáig marad üresen székük sem a banketteknel, sem a gyűlési termekben, valamint készül már a nevezetes temetések, valamint lakodalmak névsora is a könyvomatú szerkesztőségében. Az új neveket hamarosan megtanulják a szorgalmas újságolvasók és az újságszedők, az új jubilánsook már tudják, hogy kőhez forduljanak meghívásukkal, a haldoklók sem jönnek zavarba, hogy ki jelenik meg a temetésükön. Új arcképek kerülnek a fotografusok kirakatába, új nevek forognak a közvéleményben, a hírlapíró egyforma szorgalommal gyűjtögeti a jelenvoltak névsorát és nemsokára már csak a legöregebb emberek emlékeznek az egykori temetések és bálók névsorára.

Krúdy Gyula